

Jaarverslag HAC 2012

Jaarverslag van de Hoor- en Adviescommissie voor de
behandeling van bezwaar- en beroepschriften Provincie
Noord-Brabant

Voorwoord

Geachte commissaris, geacht college,

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 17 van de Verordening behandeling bezwaar- en beroepschriften van de provincie Noord-Brabant bied ik u hierbij een jaarverslag over het jaar 2012 van de hoor- en adviescommissie aan.

Het verslag bevat evenals voorgaande jaren een beschrijving van de samenstelling en de werkwijze van de commissie en geeft tevens een cijfermatig overzicht van de behandelde bezwaarschriften. Wat de samenstelling van de commissie betreft, kan worden vermeld dat de commissie thans uit tien leden bestaat, waarvan acht leden in 2012 voor een periode van vier jaar zijn herbenoemd. Daarmee wordt de continuïteit gewaarborgd. Er bestaat vooralsnog geen behoefte tot vervulling van de vacature(s), omdat het in de huidige samenstelling en met tien leden goed mogelijk blijkt om hoorzittingen te houden.

Wat betreft het aantal behandelde bezwaarschriften heeft de intrekking als gevolg van de ‘Andere Aanpak’ ook nu weer geleid tot een grote zeefwerking, waardoor het in veel gevallen niet tot het horen en adviseren behoefde te komen. Dat heeft geleid tot een vermindering van de werkdruk op de commissie, maar heeft de druk verplaatst naar de ambtelijk secretarissen.

Het jaarverslag leent zich niet voor een bespreking van individuele zaken, maar er kunnen wel enkele algemene tendensen worden signaleerd. Het gaat met name om een tweetal categorieën zaken waarvoor juridisch, bestuurlijk en maatschappelijk grote aandacht bestaat. Beide hebben betrekking op de inzet van instrumenten in het kader van de verbetering van de duurzaamheid van de intensieve veehouderij. In de eerste plaats betreft het zaken in het kader van de uitvoering van de Verordening ruimte (de zgn. “megastallen”). Voor de behandeling van deze zaken heeft de commissie extra hoorzittingen gehouden en coördinerend overleg gevoerd. De besluitvorming heeft inmiddels tot een aantal uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State geleid en krijgt ongetwijfeld een vervolg. De tweede categorie heeft betrekking op de uitvoering van de Natuurbeschermingswet 1998 in combinatie met de Verordening Stikstof en Natura 2000, waarbij onder andere de systematiek van de salderingsbank voor depositierechten aan de orde is. Over dit type zaken zal de bestuursrechter medio 2013 uitspraken doen. Niet alleen het aantal zaken over deze onderwerpen, maar ook de juridische complexiteit heeft extra inspanningen gevraagd van de commissie en haar ambtelijke ondersteuning.

De commissie hecht er tot slot aan haar dank uit te spreken voor de juridische en administratieve ondersteuning door de medewerkers van het bureau Bestuurlijke en Juridische Zaken en spreekt ook haar waardering uit voor de inhoudelijke inbreng en de houding van de ambtenaren die uw college tijden de hoorzittingen vertegenwoordigen.

De coördinerend voorzitter,

Mr. dr. C.P.J. Goorden

Inhoud

1	De commissie in 2012	3
2	De behandeling van bezwaar- en beroepschriften	5
2.1	De behandeling van bezwaarschriften in 2012	5
2.2	Ontwikkeling van de werkvoorraad	5
2.3	Doorlooptijd	6
2.4	Tijdigheid advisering	6
2.5	Andere Aanpak	7
2.6	Doorzending	7
2.7	Aard van de adviezen	7
2.8	Traject na de advisering	9
3	Inhoudelijke thema's	10
3.1	Natuurbeschermingswet 1998 / Verordening Stikstof en Natura 2000	10
3.2	Ruimtelijke Ordening / Verordening ruimte	10
3.3	Verkeersbesluiten	11
3.4	Subsidies	12
4	Bijlage	13
4.1	Cijfers bij het jaarverslag over 2012	13
4.2	Overzicht bezwaren 2005 tot en met 2012	14

1 De commissie in 2012

Op grond van de Verordening voor behandeling van bezwaar- en beroepschriften provincie Noord-Brabant bestaat de hoor- en adviescommissie (HAC) uit ten hoogste twaalf externe leden. Dat wil zeggen personen die niet werkzaam zijn voor of onder de verantwoordelijkheid van de provinciale bestuursorganen.

Er zijn vier kamers met elk een voorzitter (zie onderstaande tabel). Vanwege het vertrek van één lid in augustus 2012, bestaat de commissie thans uit 10 leden. Vanwege fluctuaties in het aantal bezwaarschriften en de daarmee samenhangende hoorzittingen is vooralsnog door de commissie besloten om dit gemis binnen de eigen gelederen op te lossen. De leden wisselen daardoor vaker van kamer.

Een van de voorzitters is tevens coördinerend voorzitter. Het secretariaat van de HAC berust bij het bureau Bestuurlijke en Juridische Zaken (BJZ) en bestaat uit een aantal ambtelijk secretarissen, onder wie een coördinerend secretaris, alsmede administratieve ondersteuning.

Elke kamer behandelt in beginsel alle typen zaken, met dien verstande dat ambtenarenzaken niet door kamer I worden behandeld. Dit vanwege het feit dat de voorzitter van kamer I tevens raadsheer is in de Centrale Raad van Beroep, de hoogste rechter op het gebied van sociale zekerheid en ambtenarenrecht. De HAC ervaart de huidige werkwijze, waarbij sprake is van werken in kamers met een vaste samenstelling, maar waarbij tevens goede mogelijkheden voor roulatie zijn, als bevredigend.

De samenstelling van de HAC in 2012 was als volgt:

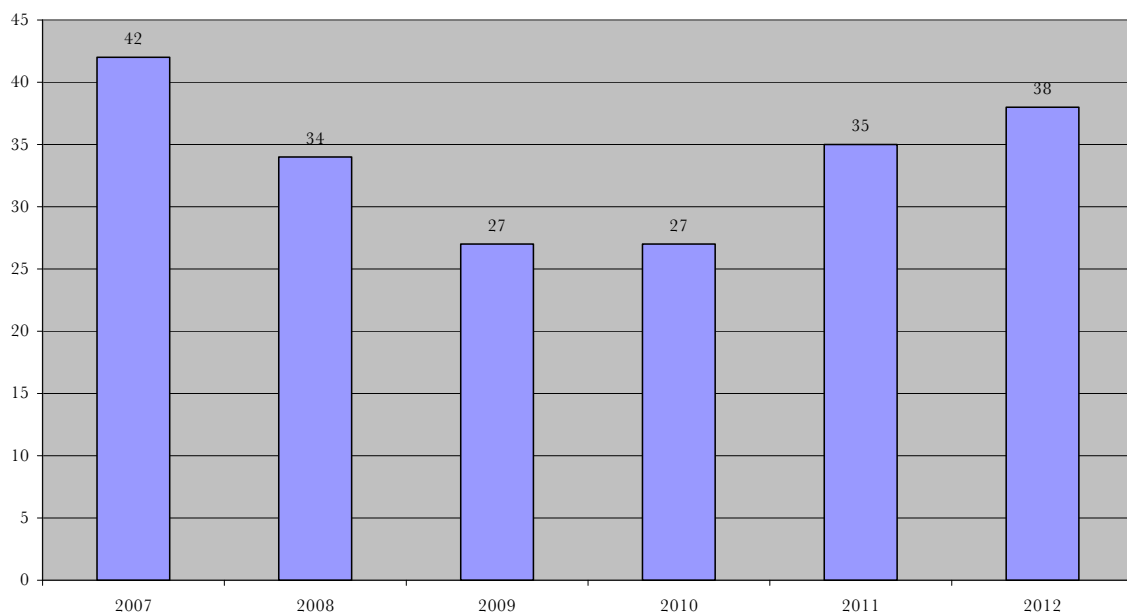
Kamer I	Kamer II
mr. dr. C.P.J. Goorden (voorzitter)	mw. P.H.M. Jacobs-Aarts (voorzitter)
mr. M. Huijgens	mr. J.M.M.B. Maes
- vacant -	mr. drs. R.S. Wertheim (tot augustus 2012)
Kamer III	Kamer IV
mw. mr. A.D.R.M. Boumans (voorzitter)	mw. mr. M.A.E. in 't Veld (voorzitter)
mr. E.J.A.M. Bakermans	mr. T.L.J. Drouen
drs. A.A.M. Keijzers	mr. C.F.J. de Jongh

Coördinerend voorzitter:	mr. dr. C.P.J. Goorden
Coördinerend secretaris:	mr. D. van 't Westeinde
Overige secretarissen:	mr. H. van der Donk, mr. H.J.A. van Ham, mw. mr. B.T.J. Opsteen (tevens plaatsvervangend coördinerend secretaris)
Administratieve ondersteuning:	mw. P.C.A. Mami-Boerboom, mw. E. Wenno
Notulen:	mw. I. Tempelaars

In verband met de toegenomen werklast heeft de commissie - tijdelijk - extra ondersteuning gekregen van mr. M.J.N. van der Stappen voor de bezwaarschriften in de zaken met betrekking tot ontheffing voor de intensieve veehouderij in het kader van de Verordening ruimte (de 'megastallen'). Mevrouw Opsteen heeft in de tweede helft van 2012 opgetreden als plaatsvervanger van de coördinerend secretaris.

Het aantal hoorzittingen is de afgelopen jaren aan fluctuaties onderhevig. Na een neerwaartse trend in 2008 en 2009, veroorzaakt door het succes van het project de 'Andere Aanpak', is sinds 2011 weer een stijging zichtbaar. Deze stijging is ondermeer te verklaren door een groot aantal bezwaarschriften in het kader van de Verordening ruimte. Daarvoor is zowel in 2011 als in 2012 een vijftal speciale zittingen georganiseerd.

Ontwikkeling aantallen hoorzittingen

Sinds augustus 2009 wordt in cycli van 5 weken gewerkt. Daarbij worden standaard in vier achtereenvolgende weken hoorzittingen gepland; de vijfde week wordt vrijgeroosterd. Deze werkwijze is ingevoerd om te voorkomen dat bij voortduring geplande hoorzittingen moeten worden geannuleerd bij een gebrek aan behandelrijpe zaken, terwijl tegelijkertijd wordt getracht bezwaarschriften binnen de wettelijke termijn te behandelen.

2 De behandeling van bezwaar- en beroepschriften

In dit hoofdstuk zullen allereerst algemene aspecten aangaande de behandeling van bezwaarschriften uiteen gezet worden. In het daarop volgende hoofdstuk zullen op onderdelen van beleid trends of opvallende zaken vermeld worden.

2.1 De behandeling van bezwaarschriften in 2012

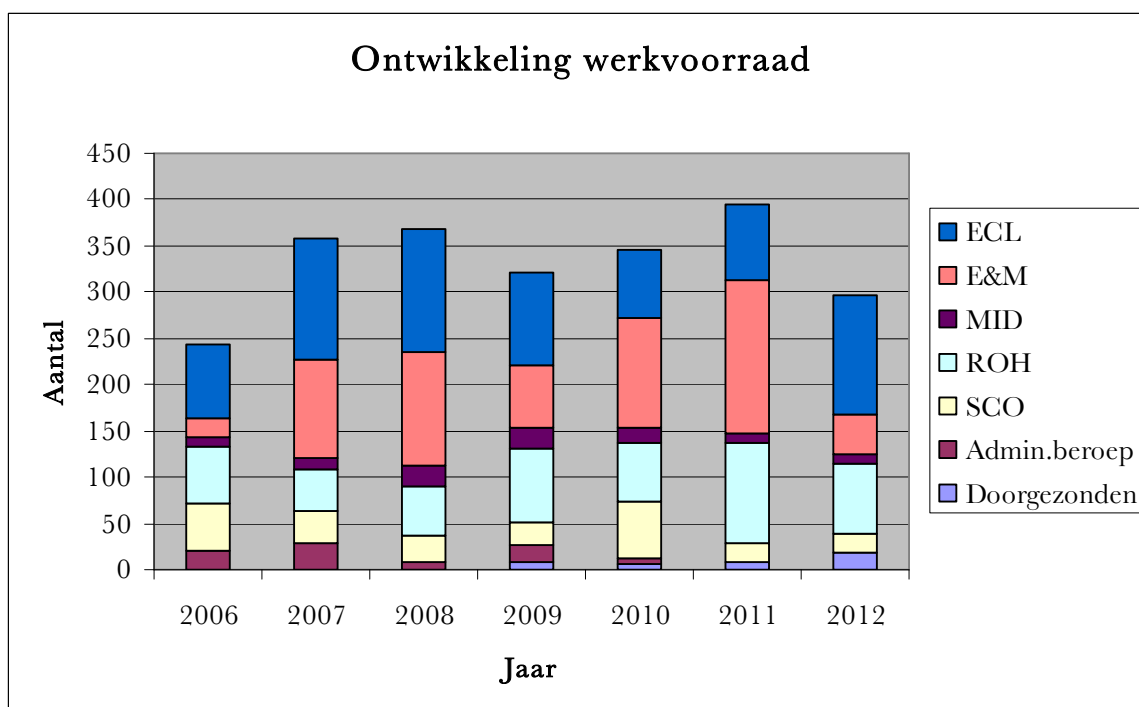
Op het moment van het opmaken van dit jaarverslag staan nog enkele zaken open uit de voorgaande jaren. In totaal 33 zaken uit 2011 staan nog “open”. Het betreft daarnaast 3 zaken uit het jaar 2009, deze zijn in onderling overleg aangehouden na een hoorzitting of in behandeling in de ‘Andere Aanpak’. Nog 9 zaken uit 2010 zijn niet afgehandeld: 8 zaken zijn nog in behandeling in de ‘Andere Aanpak’, waarbij in onderling overleg naar een oplossing wordt gezocht, of wordt gewacht op een rechterlijke uitspraak in een vergelijkbare zaak.

2.2 Ontwikkeling van de werkvoorraad

De ontwikkeling van het aantal bezwaarschriften over de jaren 2009 tot en met 2011 een stijgende trend zien. Naast het feit dat de herkomst van de bezwaren aan verandering onderhevig was, nam de totale voorraad over die jaren toe. In het verslagjaar 2012 is de werkvoorraad echter afgenomen tot 296 zaken. Ook heeft een inhoudelijke verschuiving plaatsgevonden naar de aard van de zaken.

Werd een groot deel van de werkvoorraad in 2010 en 2011 nog bepaald door kwesties met betrekking tot de Subsidieregeling Brabant Bespaart, in totaal 193 zaken, hiervan was in 2012 geen sprake meer. Eveneens hadden in 2011 besluiten in het kader van de Regeling Brabantse Verkoopgarantie een belangrijk aandeel in de werkvoorraad. Beide categorieën bezwaarschriften waren relatief eenvoudig en eenduidig af te handelen. Bovendien waren deze bezwaarschriften voor een groot deel succesvol met een interventie door de ‘Andere Aanpak’ op te lossen, gelet op het feit dat er in 2011 73 bezwaren met betrekking tot Subsidieregeling Brabant Bespaart en 16 bezwaren met betrekking de Regeling Brabantse Verkoopgarantie zijn ingetrokken. Beide categorieën tezamen waren verantwoordelijk voor iets meer dan de helft van het totale aantal ingetrokken bezwaarschriften in 2011.

De onderstaande tabel geeft de ontwikkeling van de werkvoorraad grafisch weer. Voor een volledig overzicht van de cijfers wordt verwezen naar de bijlage.

2.3 Doorlooptijd

De commissie constateert dat in 2012 64,4% van de bezwaarschriften binnen de wettelijk voorgeschreven termijn van 18 weken is afgehandeld. In de voorgaande jaren lagen dit hoger: in 2010 werd 87,9% tijdig afgehandeld en in 2011 bedroeg dit 91,0 %. Worden de bezwaarschriften met betrekking tot de Verordening ruimte en de Verordening Stikstof en Natura 2000 buiten beschouwing gelaten, dan is in 2012 92 % tijdig afgehandeld.

De overschrijdingen zijn toe te rekenen aan hetgeen in dit jaarverslag is gesteld onder het voorgaande kopje ‘ontwikkeling werkvoorraad’. De terugloop in de tijdigheid van de beslissingen op bezwaar is naar het oordeel van de HAC toe te schrijven aan het veranderende karakter van de bezwaarschriften. Relatief eenvoudige bezwaarschriften in het kader van de Subsidieregeling Brabant Bespaart en de Regeling Brabantse Verkoopgarantie, zijn ‘ingeruild’ voor complexe kwesties met betrekking tot de Verordening ruimte en de Verordening Stikstof en Natura 2000.

Zoals hierboven is gesteld, worden de bezwaarschriften met betrekking tot de Verordening ruimte en de Verordening Stikstof en Natura 2000 buiten beschouwing gelaten, dan is in 2012 92 % van de bezwaarschriften binnen de wettelijk voorgeschreven termijn van 18 weken afgehandeld, hetgeen in lijn ligt met de tijdigheid in voorgaande jaren. Overschrijding van de wettelijke termijn is in deze categorieën naar het oordeel van de commissie gelet op de juridische en bestuurlijke complexiteit van deze dossiers voorstelbaar, echter dient blijvend te worden gestreefd naar tijdige afdoening hiervan.

2.4 Tijdigheid advisering

De HAC probeert haar proces zo in te richten dat er – ondanks complexiteit van de dossiers – na advisering voldoende tijd voor uw college is om een beslissing op het bezwaar te nemen. Daartoe wordt ernaar gestreefd een termijn van tenminste drie weken beschikbaar te houden voor uw besluitvorming. De HAC constateert dat in het overgrote deel van de gevallen deze termijnen worden gehaald. Bij de advisering in het kader van de Verordening Ruimte is dat niet gelukt. Dit is

echter verklaarbaar, omdat voor deze bezwaarschriften extra hoorzittingen zijn ingelast en onderlinge afstemming tussen de dossiers voor de commissie noodzakelijk was.

Voor deze en andere zaken gold dat sprake was van een dusdanige complexiteit en/of samenhang met andere procedures bij bijvoorbeeld de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, dat de HAC vanuit een oogpunt van zorgvuldigheid niet tijdig tot advisering kon overgaan. Ook GS kwamen in dergelijke gevallen wel eens tot te late besluitvorming. De HAC zal blijven streven naar een behandeling van bezwaarschriften binnen de wettelijke termijn waarbij voldoende tijd en ruimte voor GS overblijft om een zorgvuldige beslissing op bezwaar te kunnen nemen.

2.5 Andere Aanpak

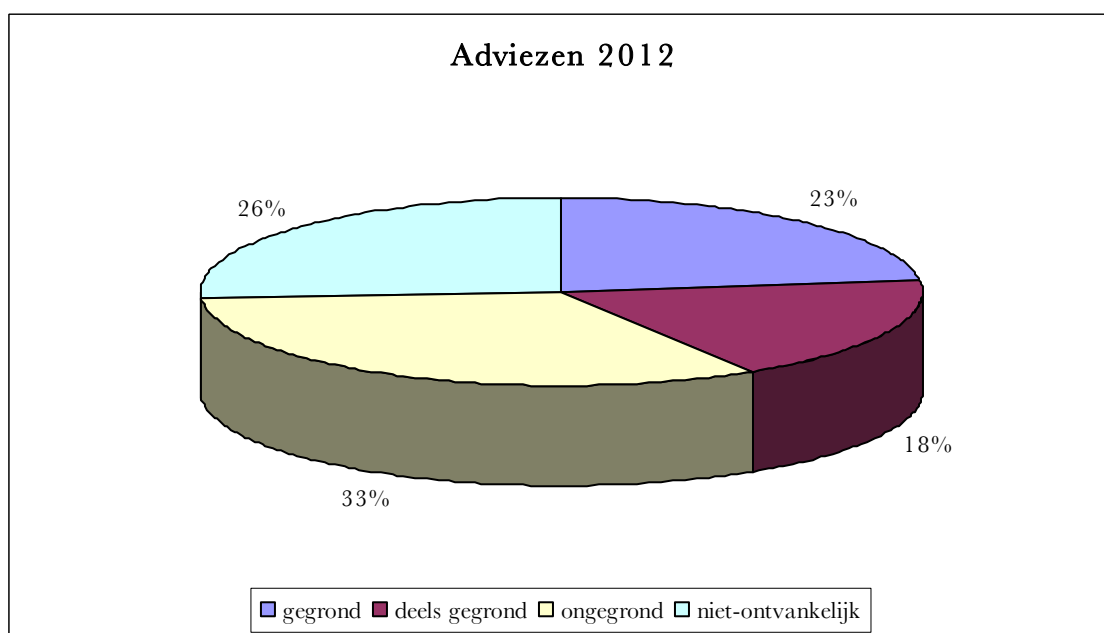
Het effect van de ‘Andere Aanpak’ is dat een groot aantal van de interventies met mediationvaardigheden leidt tot intrekking van de bezwaarschriften. In 2012 is 41,5% ingetrokken, in 2010 en 2011 was dat respectievelijk 52% en 63%. Hierover heeft de HAC dan ook geen advies uitgebracht en is enkel het secretariaat van de commissie – dat belast is met de toepassing van de ‘Andere Aanpak’ – betrokken geweest bij de procedurele begeleiding. Het percentage intrekkingen is teruggelopen ten opzichte van de vorige jaren. Ook hier is de verklaring te vinden in de bezwaarschriften met betrekking tot de Verordening Ruimte en de Verordening Stikstof en Natura 2000. Binnen deze categorieën was veelal geen bewegingsruimte bij partijen (noch bij uw college, noch bij bezaarmakers) om tot een andere oplossing te komen, dan beslechting van het geschil via de formele procedure. Indien deze bezwaarschriften buiten beschouwing worden gelaten, betekent dit dat 57,9% van de bezwaarschriften zou zijn ingetrokken. Hetgeen in lijn ligt met de voorgaande jaren.

2.6 Doorzending

In 2012 zijn meer zaken doorgezonden naar de rechtbank om als beroepsschrift te worden behandeld, dan in andere jaren, namelijk 18 zaken oftewel 8,8% van de totale voorraad. Verantwoordelijk voor het grootste deel van deze doorzendingen waren bezwaarschriften in relatie tot het verkeersbesluit ten behoeve van de afwijking van de maximumsnelheid op de provinciale weg A270. Hierop zal in paragraaf 3.3 nader in worden gegaan.

2.7 Aard van de adviezen

In die gevallen waarbij de ‘Andere Aanpak’ niet heeft geleid tot oplossing van het geschil, is het bezwaarschrift voorgelegd aan de HAC. In 2012 zijn 120 adviezen uitgebracht, waarvan 40,8 % (gedeeltelijk) gegrond werd geacht, 33,3 % ongegrond en 25,8 % niet-ontvankelijk.

Ter vergelijking in 2010 en 2011 lagen deze verhoudingen anders:

<i>Aard van de HAC adviezen</i>	<i>2010</i>	<i>2011</i>	<i>2012</i>
Gegrond	5,2%	7,2%	22,5%
Deels gegrond	5,2%	3,6%	18,3%
Ongegrond	70,1%	79,7%	33,3%
Niet-ontvankelijk	19,5%	9,4%	25,8%

Uit deze cijfers kan de conclusie worden getrokken dat de meerderheid van de bezwaarzaken waarin de HAC advies uitbrengt, ongegrond worden geacht. De toename in het aantal gegrond-adviseringen is voor een belangrijk deel toe te schrijven aan de bezwaarschriften in het kader van de Verordening Ruimte. De toename van het aantal bezwaarschriften waarin werd geadviseerd om tot niet-ontvankelijkverklaring over te gaan, is vooral gerelateerd aan de bezwaren in het kader van de Verordening Stikstof en Natura 2000. In paragraaf 3.1 wordt hier uitgebreider op ingegaan.

Indien besluiten in het kader van de Verordening ruimte en de Verordening Stikstof en Natura 2000 buiten beschouwing worden gelaten, dan ziet het overzicht er als volgt uit:

<i>Aard van de HAC adviezen</i>	<i>2012 inclusief Verordening Ruimte / Verordening Stikstof</i>	<i>2012 exclusief Verordening Ruimte / Verordening Stikstof</i>
Gegrond	22,5%	7%
Deels gegrond	18,3%	14%
Ongegrond	33,3%	72%
Niet-ontvankelijk	25,8%	7%

Daarmee ontstaat een beeld van verhoudingen tussen de zaken wat aansluit bij voorgaande jaren.

2.8 Traject na de advisering

De HAC volgt met interesse het bestuursrechtelijke traject na afronding van haar advisering. Zo heeft de HAC de indruk dat GS steeds met waardering de adviezen van de HAC ontvangt. Overigens wil de HAC, evenals in voorgaande jaren, benadrukken dat zij er geen moeite mee heeft als GS, om hun moverende redenen, afwijken van het HAC-advies. De HAC zal zich vervolgens zo goed mogelijk op de hoogte stellen van de motivering van GS om van het advies van de HAC af te wijken. Bij de beslissing op bezwaar in de verslagjaren is slechts in een aantal gevallen afgeweken van de advisering van de HAC. In totaal betreft het hier 21 zaken. Ook hier is de toename toe te schrijven aan de bezwaarschriften met betrekking tot de Verordening ruimte en de Verordening Stikstof, immers worden deze buiten beschouwing gelaten dan wordt slechts in een enkel geval afgeweken van het advies van de HAC.

Daarnaast stelt de HAC zich op de hoogte van uitspraken van de bestuursrechter indien tegen de beslissing op bezwaar in (hoger) beroep wordt gegaan. De HAC acht het waardevol dat er terugkoppeling wordt gegeven van de zaken die bij de bestuursrechter zijn geweest.

3 Inhoudelijke thema's

Zoals benoemd in het cijfermatige deel van het jaarverslag hiervoor, is er een aantal opvallende inhoudelijke thema's aan de orde geweest. De kwesties met betrekking tot de Verordening Stikstof en Natura 2000, maar ook de Verordening ruimte hebben het afgelopen jaar bijzondere aandacht van de commissie gehad. Deze en enkele andere onderwerpen zullen in dit hoofdstuk kort worden besproken.

3.1 Natuurbeschermingswet 1998 / Verordening Stikstof en Natura 2000

In het jaarverslag van 2008 heeft de HAC uitgebreid verslag gedaan van zaken met betrekking tot de Natuurbeschermingswet 1998. In het verslagjaar zijn veelal bezwaren behandeld die betrekking hadden op besluitvorming in het kader van de Verordening Stikstof en Natura 2000 welke uw college in verband met de Natuurbeschermingswet heeft vastgesteld. Op meerdere hoorzittingen zijn verschillende (typen) beslissingen aan de orde gekomen. Met betrekking tot het rechtskarakter van die beslissingen heeft de commissie, na intern beraad, per type een bestendige lijn vastgesteld.

Een van de typen beslissingen betreft het 'voor kennisgeving aannemen van een melding'. De advieslijn hiervoor houdt -kort gezegd- in dat dergelijke beslissingen niet kunnen worden aangemerkt als een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht. Het rechtsgevolg van een melding vloeit immers rechtstreeks uit het systeem van de Natuurbeschermingswet 1998 voort. Het college van gedeputeerde staten heeft deze advieslijn inmiddels overgenomen. De bestuursrechter moet zich hierover nog uitspreken.

Een tweede type beslissing betreft het 'instemmen met een verzochte saldering'. Ten aanzien van dit type neemt de commissie als uitgangspunt dat dergelijke beslissingen dienend zijn, of kunnen zijn, aan vergunningverlening krachtens de Natuurbeschermingswet 1998. Het college van gedeputeerde staten heeft dat op meerdere hoorzittingen ten overstaan van de commissie bevestigd. In meerdere beslissingen wordt daar ook met zoveel woorden op gewezen. De commissie heeft dan ook geadviseerd om dergelijke beslissingen aan te merken als een voorbereidingsbeslissing op het verkrijgen van een vergunning krachtens de Natuurbeschermingswet 1998 (artikel 6:3 van de Awb). Dat betekent dat de bezwaren niet in de gevoerde bezwaarprocedure op grond van de Verordening, maar eerst in de vergunningsprocedure krachtens de Natuurbeschermingswet 1998 aan de orde kunnen komen. De commissie neemt daarbij uitdrukkelijk de in de adviezen omschreven context en de effectiviteit van de geboden rechtsbescherming in acht. Opmerkelijk is dat het college van gedeputeerde staten dit advies in sommige zaken wél, doch in een aantal andere zaken juist niet overneemt. Naar verwachting medio 2013 zal de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State zich ook hierover uitspreken.

Tot slot is een aantal zaken behandeld waarin is besloten tot 'het niet instemmen met de verzochte saldering'. Ten aanzien hiervan is duidelijk dat in een dergelijke beslissing de verzochte aanspraak op de provinciale depositiebank wordt ontzegd. Daarom wordt over dit soort beslissingen geadviseerd om deze aan te merken als een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb. Dit soort beslissingen is door de commissie dan ook inhoudelijk behandeld. Het college van gedeputeerde staten huldigt een gelijkkluidend standpunt. Ook hierover is (nog) geen rechtspraak geweest.

3.2 Ruimtelijke Ordening / Verordening ruimte

In 2012 zag de HAC zich geplaagd voor een groot aantal bezwaarschriften tegen weigering van ontheffing op grond van de Verordening ruimte voor intensieve veehouderijen. Het betrof een 20-

tal besluiten waarbij uw college geweigerd heeft om ontheffing op grond van artikel 9.6 van de Verordening ruimte, waardoor uitbreiding van een intensieve veehouderij naar een bepaalde locatie niet meer mogelijk was. Door bezwaarmakers wordt ondermeer de verbindendheid van de verordening ter discussie gesteld. De commissie heeft zich gemotiveerd op het standpunt gesteld dat zij vooralsnog uitgaat van de verbindendheid van de Verordening ruimte. Naar het oordeel van de commissie zijn de bestreden besluiten echter, door het enkel weigeren van de ontheffing, zonder de eventuele gevolgen voor gemeente en/of ondernemer in kaart te brengen en deze mee te wegen bij uw besluit, in strijd met het evenredigheidsbeginsel. Immers, artikel 3:4, tweede lid, van de Awb bepaalt dat de voor belanghebbende(n) nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen. Nu het hier een beperkte groep van belanghebbenden betreft, die onevenredig in hun belang wordt geschaad, dient dit bij de belangenafweging te worden betrokken om het besluit rechtmatig te laten zijn. De commissie is dan ook van oordeel dat uw besluit, gezien de belangen van gemeente en/of ondernemer, voorzover dit besluit gerechtvaardigd is met het oog op het algemeen belang, zoals dat beoordeeld is door PS, niet onverkort in stand kan blijven.

Bij uitspraak van 21 januari 2013 heeft de rechtbank Oost-Brabant in een individuele zaak met betrekking tot de weigering van de ontheffing op grond van artikel 9.5 van de Verordening ruimte geoordeeld. Daarbij volgt de rechtbank uw college niet in het standpunt dat de evenredigheid van het genomen besluit reeds is meegenomen in de wijziging van de Verordening ruimte. De commissie ziet zich hierdoor gesteund in het oordeel dat zij reeds in de adviezen uitbracht.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State oordeelde op 12 maart 2013 in enkele gevallen (de zaaknummers 201204206/1 (Stevensbeek), 201201924/1 (Sterksel), 201203440/1 (Leende) en 201204099/1 (Gilze)) waarin ontheffingen van de Verordening ruimte centraal stonden dat de Verordening ruimte niet in strijd is met de Reconstructiewet, de reconstructieplannen of de Wro, zodat van onverbindendheid geen sprake is.

3.3 Verkeersbesluiten

In 2012 heeft uw college eerst een besluit genomen tot het verlagen van de maximumsnelheid op de provinciale weg A270 naar 100 km/uur. Naar aanleiding daarvan zijn bezwaarschriften ingediend, die hebben geleid tot een ander besluit. Daarbij is, in afwijking van de algemene maximumsnelheid van 130 km/uur, de snelheid vellaagd naar 100 km/uur dagelijks tussen 23.00 uur tot 07.00 uur. Daartegen zijn een achttal bezwaarschriften ingediend. Naar het oordeel van de HAC diende het tweede besluit echter te worden aangemerkt als een beslissing op bezwaar, waardoor geen heroverweging meer mogelijk was en diende de bezwaarschriften tegen dit besluit te worden doorgezonden naar de rechtbank om als beroepschriften te worden behandeld.

Bij uitspraak van 27 februari 2013 heeft de rechtbank Oost-Brabant in één van deze doorgezonden zaken uitspraak gedaan, waarin het standpunt van de HAC is bevestigd¹. Het tweede besluit diende te worden aangemerkt als een beslissing op bezwaar. De rechtbank komt echter tot het oordeel dat belanghebbende kennelijk niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, omdat voorafgaand aan het beroep geen bezwaar is ingesteld, zodat in strijd met de hoofdregel van artikel 7:11 van de Awb is gehandeld.

¹ Rb Oost-Brabant, 27 februari 2013, zaaknummer AWB 12/4200

3.4 Subsidies

Ten gevolge van de beëindiging van de Subsidieregeling Brabant Bespaart en de Regeling Brabantse Verkoopgarantie heeft de commissie in dit verslagjaar een buitend aantal minder bezwaarschriften ontvangen.

In de jaren 2010 en 2011 heeft de HAC geconstateerd dat er veel bezwaarschriften met betrekking tot de Subsidieregeling Brabant Bespaart zijn ingediend: in totaal 193. In het jaar 2012 zijn slechts 9 bezwaarschriften ingediend in het kader van deze regeling. Ook voor de Regeling Brabantse Verkoopgarantie was er sprake van een grote terugloop in aantal bezwaren: in tegenstelling tot voorgaande jaren zijn er in 2012 slechts 3 bezwaarschriften ingediend in het kader van deze regeling.

4 Bijlage

4.1 Cijfers bij het jaarverslag over 2012

De volgende tabel geeft u informatie over de afhandeling van de in 2012 ingediende bezwaar- en beroepschriften.

Bezwaar- en beroepschriften 2012	aantal	%
aantal bezwaar- en beroepschriften	296	100,0%
nog in behandeling	91	30,7%
afgehandelde bezwaar- en beroepschriften	205	69,3%
geldende termijn	18 weken	
afgehandeld binnen geldende termijn	132	64,4%
afgehandeld buiten geldende termijn	73	35,6%
nog in behandeling binnen termijn	71	78,0%
nog in behandeling buiten termijn	20	22,0%

Beslissing op bezwaar en beroep	aantal	%
gegrond	8	3,9%
deels gegrond	17	8,3%
ongegrond	50	24,4%
niet-ontvankelijk	27	13,2%
ingetrokken vóór of tijdens zitting	85	41,5%
doorgezonden	18	8,8%

directieniveau	ingekomen
ECL	128
EenM	44
MID	9
ROH	77
SCO	20
Adm. beroep	0
Doorgezonden	18
	296

4.2 Overzicht bezwaren 2005 tot en met 2012

Directie	2012	2011	2010	2009	2008	2007	2006	2005
ECL	128	82	73	97	132	130	81	219
E&M	44	164	120	67	123	106	20	37
MID	9	10	16	22	22	13	10	597
ROH	77	109	63	79	54	45	62	81
SCO	20	21	61	26	28	34	51	31
Adm. beroep	0	0	6	9	9	29	20	14
Doorgez	18	8	7	8				
Totaal	296	394	346	300²	368	357	244³	979

² In werkelijkheid was het aantal ingediende bezwaarschriften 13 hoger. Tegen één besluit (acceptatie melding op grond van de Wet milieubeheer) waren 14 bezwaarschriften binnengekomen.

³ In werkelijkheid was het aantal ingediende bezwaarschriften 13 hoger. Tegen één besluit (acceptatie melding op grond van de Wet milieubeheer) waren 28 bezwaarschriften binnengekomen.